

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України відповідно до статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула звернення Товариства щодо функціонування акцизного складу, ліцензування господарської діяльності зі зберігання пального та повідомляє таке.

Товариство зазначило, що закуповує пальне та зберігає його для заправки дизельного генератора та газонокосарки, у зв'язку з чим, виникла необхідність в отриманні індивідуальної податкової консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Враховуючи викладене Товариство запитує:

1. Чи є акцизним складом бак дизельного генератора та/або місце зберігання каністр, в яких може зберігатися незначна кількість пального для заправки генератора?

2. Чи є акцизним складом бак газонокосарки та/або місце зберігання каністр, в яких може зберігатися незначна кількість пального для заправки газонокосарки?

3. За наявності яких обсягів пального, що зберігається в баку дизельного генератора та/або каністрах, суб'єкту господарювання необхідно отримувати ліцензію на право його зберігання?

4. За наявності яких обсягів пального, що зберігається в баку газонокосарки та/або каністрах, суб'єкту господарювання необхідно отримувати ліцензію на право його зберігання?

5. Щодо необхідності складання акцизних накладних за операціями пов'язаними з використанням пального для власного споживання (для заправки дизельного генератора та бензинової косарки)?

До питань 1 і 2.

Згідно з абзацом третім підпункту 14.1.6 пункту 14.1 статті 14 Кодексу акцизний склад – це приміщення або територія на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізації пального.

Абзацом четвертим підпункту 14.1.6 пункту 14.1 статті 14 Кодексу визначено, що не є акцизним складом, зокрема:

приміщення або територія, на кожній з яких загальна місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального не перевищує 200 кубічних метрів, а суб'єкт господарювання (крім платника єдиного податку четвертої групи) – власник або користувач такого приміщення або території отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 1000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує паливо

виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам;

приміщення або територія незалежно від загальної місткості розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального, власником або користувачем яких є суб'єкт господарювання – платник єдиного податку четвертої групи, який отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 10000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам;

паливний бак як ємність для зберігання пального безпосередньо в транспортному засобі або технічному обладнанні, пристрої.

Розпорядник акцизного складу – суб'єкт господарювання – платник акцизного податку, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, розлив, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізацію пального на акцизному складі та має документи, що підтверджують право власності або користування приміщеннями та/або територією, що відносяться до акцизного складу (підпункт 14.1.224 пункту 14.1 статті 14 Кодексу).

Відповідно до пункту 22 підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу платники податку зобов'язані з 1 травня 2019 року до 1 червня 2019 року зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 1 липня 2019 року. Суб'єкти господарювання, які відповідатимуть визначенню платників податку з 1 липня 2019 року, зобов'язані до 1 липня 2019 року зареєструватися платниками податку та зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 1 липня 2019 року.

Отже, акцизним складом є приміщення або територія на митній території України за наявності умов визначених у підпункті 14.1.6 пункту 14.1 статті 14 Кодексу.

До питань 3 і 4.

Основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим та зерновим дистилятом, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, біоетанолом, алкогольними напоями, тютюновими виробами та паливом, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального на території України встановлені Законом України від 19 грудня 1995 року № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (далі –

Закон № 481).

Згідно з абзацом п'ятдесят першим статті 1 Закону № 481 місце зберігання пального – місце (територія), на якому розташовані споруди та/або обладнання, та/або ємності, що використовуються для зберігання пального на прازی власності або користування.

Відповідно до абзацу п'ятдесят п'ятого частини першої статті 1 Закону № 481 зберігання пального – діяльність із зберігання пального (власного або отриманого від інших осіб) із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик.

Частиною першою статті 15 Закону № 481 передбачено, що зберігання пального здійснюються суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) всіх форм власності за наявності ліцензії.

Суб'єкти господарювання (у тому числі іноземні суб'єкти господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) отримують ліцензії на право зберігання пального на кожне місце зберігання пального відповідно (частина восьма статті 15 Закону № 481).

Таким чином, якщо суб'єкт господарювання здійснює діяльність із зберігання пального він зобов'язаний отримати ліцензію на право його зберігання.

Водночас згідно з частиною шістнадцятою статті 15 Закону № 481 суб'єкт господарювання (у тому числі іноземний суб'єкт господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) має право зберігати пальне без отримання ліцензії на право зберігання пального в місцях виробництва пального або місцях оптової торгівлі паливом чи місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримані відповідні ліцензії.

Крім того, відповідно до частини дев'ятнадцятої статті 15 Закону № 481 ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;

підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;

суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібної торгівлі.

Також частиною двадцять першою статті 15 Закону № 481 визначено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють, зокрема, зберігання пального виключно у споживчій тарі до 5 літрів, ліцензію на зберігання пального не отримують.

До питання 5.

Абзацом другим підпункту 14.1.212 пункту 14.1 статті 14 Кодексу

передбачено, що реалізація пального – будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального з переходом права власності на таке пальне чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу/акцизного складу пересувного:

до акцизного складу;

до акцизного складу пересувного;

для власного споживання чи промислової переробки;

будь-яким іншим особам.

Не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України:

у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками;

при використанні пального суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу / акцизного складу пересувного, що передано (відпущено, відвантажено) платником акцизного податку таким суб'єктам господарювання виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки (абзац восьмий підпункту 14.1.212 пункту 14.1 статті 14 Кодексу).

Згідно з абзацом одинадцятим підпункту 14.1.212 пункту 14.1 статті 14 Кодексу до власного споживання також відносяться операції із заправлення паливом за договорами підряду при одночасному виконанні таких умов:

а) замовники за договорами підряду не здійснюють реалізацію пального іншим особам, крім реалізації бензолу поза межами митної території України в митному режимі експорту;

б) заправлення здійснюється в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, які:

призначені для виконання робіт на землях сільськогосподарського або лісового призначення, на землях, наданих гірничим підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також для виконання робіт з будівництва доріг;

належать іншим особам;

виконують роботи протягом строку дії договору підряду виключно на зазначених у цьому пункті землях, що перебувають у власності або користуванні замовника;

в) транспортні засоби, що здійснюють заправлення в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, у паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або в паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, зазначені в підпункті «б» цього підпункту, повинні бути обладнані витратомірами-лічильниками на кожному місці відпуску пального наливом з такого транспортного засобу.

Відповідно до абзацу другого пункту 231.1 статті 231 Кодексу платник податку зобов'язаний скласти акцизну накладну на обсяги пального

використаного для власного споживання, а також при здійсненні операцій, які не підлягають оподаткуванню або звільняються від оподаткування.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 Кодексу).